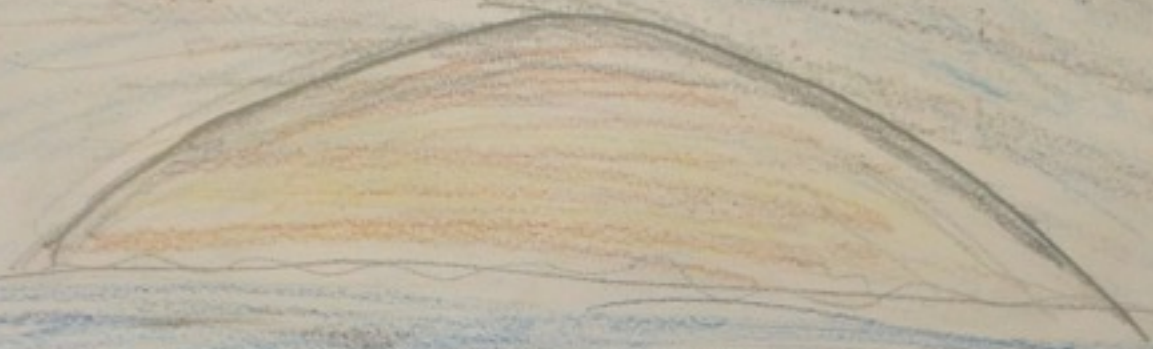

DAW

ÖN

Kapitel 1 – ÖN

Hej jag heter Adam och jag är 14. Och mitt intresse vara ute med kompisar och titta på Tv och spela Dataspel. Jag går på hockeyträning. Jag bor med min mamma och pappa. Min pappa heter Jonas och min mamma heter Sofia. Jag har inga syskon. Jag har brunt hår och jag är 159cm. Jag har gröna och svarta mjukisbyxor. Grön munkjacka.

Resan kostade totalt 7985 :- för mig och min bästa kompis. Dom sakerna som jag ska ha med mig är:

Kläder

Psp

Iphone/Mobil

Badkläder

Pass

Macbook/Dator och pengar

Jag ska åka till Nya Zeeland med en kompis som heter Leif. Vi vill åka till Nya Zeeland för att hälsa på mina kusiner och testa nya pomes och ha det roligt. Mina kusiner heter Jakob och Kevin. Kevin är 10 år och Jakob är 19 år. Det tar ungefär 3 veckor att åka dit. Leif är ungefär lika lång som jag. Han har mörk gröna ögon och han har ljusbrunt hår. Leif har en vit hudfärg. I Nya Zeeland ska vi bo på ett femstjärnigt hotell som heter Donalds Hotell. Jag har grönsvarta mjukisbyxor och en tröja med svart färg och Xbox360 märken på. Min mamma och pappa kommer från Sverige. Mamma och pappa sa att jag skulle skicka ett brev till dom. Det här är brevet:

Hej mamma och pappa!

Hur mår ni? Och hur ni det hemma? På båten som jag är på luktar det så gott och ser typ som en femstjärnig båt. Jag har just ätit mat och det fanns verkligen allt där. Jag har spelat biljard och jag och Leif har träffat nya kompisar som är jätteschysta. Men jag behöver mer pengar ungefär 1000 kronor och köpa mat och kläder. Vi synd snart. Hej då mamma och pappa och ha det så bra!!!

Kapitel 2

Det var en helt vanlig dag på båten. Plötsligt ropade kaptenen i högtalarna:

- Alla ska springa till livbåtarna genast!! ropade kaptenen högt.

Jag och Leif fick panik och tog några saker. Vi visste inte vad det var för saker. Vi skyndade oss till övre däck. När vi var på övre däck fanns det inga livbåtar kvar.

- Vad ska vi göra nu då, sa Leif

Plötslig snubblade jag på en silltunna.

- Jag vet vi kan ta den, sa jag smart

- Vi måste ta silltunnan och flyta på den på vattnet, sa jag

- Jag vill inte, sa Leif.

- Det är vårt enda val, Sa jag allvarligt.

Vi gjorde det. Det var inte så farligt men vi var skit rädda. Ni såg en enorm ö. Vi paddlade med händerna så fort vi kunde. Efter en timme var vi framme i den enorma ön.

Vi klev av silltunnan och det var ganska grunt i vattnet.

Vi var jättetrötta efter den misslyckade resan. Vi tittade i ryggsäcken vi fick med. Vi öppnade ryggsäcken. De sakerna som fanns i ryggsäcken var:

☒ Kniv

☒ Världskarta

☒ Fotboll

☒ Tändstickor

☒ Vatten tät klocka

☒ Yxa

☒ Kompass

Det började bli mörkt och vi letade efter ett ställe att sova på.

- Men vi måste döpa ön till något, sa Leif

- Jag vet vi kan döpa ön till Junior Island, sa jag

- Bra namn men nu måste vi sova, sa Leif trött

Efter tio minuter hittade vi ett perfekt ställe att sova på. Vi la oss ner och började sova.

- AAAAAAH!! skrek jag.

Men det var bar en hemsk mardröm som Leif drömde.

Men nu somnade jag om.

Kapitel 3

Det var en solig och varm dag. Det var säkert femton grader. Jag var inte säker. Det luktade öl eller vin. Det ända jag ser är solen och några moln på himmelen.

- Jag tycker att jag känner ön bra, sa Leif

- Jag också, sa jag

Jag saknade en iskall vanilj Cola och choklad. Jag tittade upp, det var fula pirater.

- Leif titta upp, sa jag tyst

- Vadå, sa Leif

- Det är pirater, sa jag

Han riktade en pistol mot mig. Det var läskigt, tyckte jag. Nu vet jag varför det luktade öl. Det var piraterna som luktade öl. Plösligt blev det mörkt. Jag rörde mig lite.

- Ligg still din odåga, sa ledaren över piraterna.

- Du ska ge mig två saker från din packning.

- Varför det? sa jag.

Kapitel 4

Jag och Leif sov lugnt mitt i natten. Det var helt tyst förutom djuren och naturen. Det var mest havet och fåglarna som lät. Det var ganska varmt, det var mörkt man såg nästan ingenting. Plösligt hörde jag något ljud. Jag reste mig upp och tittade efter mig. Jag tittade noggrant om mig, men jag så ingenting.

- Leif. Leif hör du ljudet, sa jag.

- Nej det gör jag inte, sa Leif trött.

Jag fortsatte titta. Men den här gången så jag något. Det var en någon sak. Ljudet var starkare starkare. Leif vaknade, han hade visst hört ljudet.

- Hörde du ljudet, sa Leif.

- Ja, det är det ljudet jag har försökt förklara.

Båda vi tittade på den konstiga saken som var på havet. Det försvann bara så där. Vi visste inte hur den försvann. Vi tittade och tittade men vi såg inget.

- Den har nog försvunnit, den kommer aldrig tillbaka, sa Leif trött.

- Du har nog rätt, sa jag besviket.

Vi var vakna en liten stund till, men det var nog dags att sova. Jag och Leif sov nu. Jag tänkte på vad det kunde varit, jag tänkte och tänkte. Jag inte fram till nått svar. Jag bestämde mig att jag skulle sova. Men det var inte länge jag kunde inte sova. Det var morgon, men det var inte så ljust.

- Leif vakna nu, skrek jag

- Neej inte nu, sa Leif mystiskt.

Kapitel 5

Jag vaknade en dag. Det var en härlig dag tyckte jag. Det var soligt och varmt säkert +10 grader. Jonas sov som en stock. Men jag lät honom sova lite till. Medan gjorde jag gröt till frukost. Det tog ungefär fem minuter när jag var klar med gröten. Då bestämde jag mig för att väcka Jonas.

- Jonas det är dags att vakna! skrek jag.

Jag tänkte vilken trögfattad unge.

- Nej, sa han.

Jag tog en hink fyllde den med vatten och slängde hinken och vattnet på honom.

- Ahahahah vad gör du, skrek han.

- FRUKOST, sa jag

- Okej, sa han

Jag gick till honom med gröten tog två skålar med gröt och gav en av de till Jonas. Vi åt en liten stund.

- Oj, jag måste visst gå på dass.

Jag gick på dass. Jag var där 2 minuter 6 sekunder och 9 hundradelar.

När jag kom tillbaka var all gröt borta den snorungen åt upp allt gröt.

- Vad gör du, skrek jag till honom.

- Jag äter gröt, sa han

- Okej men det var till båda, sa jag

- Ooops. Hihihihhi, sa Jonas som en fjant.

Kapitel 6

Jag och Jonas var uppe tidigt efter vårt gräl och vår goda middag. Jag och Jonas pratade om grälet.

- HAHAHA! Fattar inte fortfarande att vi bråka, sa jag

- Inte jag heller, hahaha, sa Jonas

Det kom en vindpust som höll på att ta livet av mig. WOW den pusten är farlig tänkte jag. Jag försökte tända eld, men det gick inte bra. Jag gick till skogen och letade efter grenar. Jag hittade några men det behövdes mycket mer för att tända eld. Jag gick och hittade jättemånga men de var så små så. Jag kunde inte ta de. Jag gick till stranden. Samma sak där inga grenar. Men det dök upp ett litet djur, det var en hund. En ganska liten hund. Jag ville ta med den och det gjorde jag. Jag gömde den bakom min rygg för att det skulle vara en överraskning. När jag var framme till Jonas.

- Vad har du bakom ryggen?, frågade Jonas

Jag tog fram den och visade Jonas.

- Gillar du den? Frågade jag.

- Nej vad ful, sa Jonas.

Vilken iskall snubbe han är tänkte jag. Jag matade den med mitt blöta POTATO CHIPS. Han verkade gilla det. Jag gav honom lite mer innan jag skulle på dass. När jag kom tillbaka till hunden låg den där. Han mådde inte bra.

- Jonas! Kom!

Han kom han tog en pinne och petade på den. Jag gick runt, runt och runt. Jag snubblade på en pinne och landade på hunden.

- Opppsss, sa jag.

Vänta den rörde sig. Den levde. Efter den katastrofdagen ville jag träna honom till en liten vakthund. Så att den kunde skydda oss lite. Men jag kunde inte göra det idag. Men mycket tidigt på morgonen.

- God natt din iskalla snubbe, mumlade jag

Kapitel 7

Jag tittade på den andra ön. Jag ville komma dit, men jag visste inte hur.

- Du Jonas vill du komma till den andra ön? frågade jag.

- Japp. Det vill jag men hur? sa han

- Vet inte bygga en flotte eller något, sa jag

Jag vilade ett tag och tänkte. Hur ska vi bygga en flotte, tänkte jag. Jag kom på att vi måste jobba dag och natt. Jag sa till Jonas att vi var tvungna att jobba dag och natt för att bli klar med den. Jag började nu med att gå till skogen och hitta trä. Jonas uppgift var att skaffa rep/snöre för att hålla fast trät. Jag hittade bara fem inte så stora. Jag tog en paus, det var varmt. Jag såg att Jonas att han slappade som en hippie. Jag gick fram till honom och kastade sand på honom, men han märkte ingenting. Vilken tung man. Jag bestämde mig för att leta igen den här gången hittade jag tjugo bra stora pinnar. Nu

visste jag att jag kunde bygga en flotte. Jag sprang till stranden och hade alla delar. Jag väckte Jonas. Vi fick hjälpa varandra nu. Vi hade bara tio meter långt snöre nu. Jag la mig och sov. Jonas var uppe lite till för att få mer snöre. Sju timmar efter vaknade jag. Jonas stod framför mig.

- Hallå jag har fått ihop mycket mer snöre nu, sa han.

- Okej men kan vi bygga flotten? Frågade jag.

- Ja det kan vi, sa han.

Vi byggde flotten nu. Vi åkte till den andra ön. Vi tänkte bo där, men det luktade bränt.

- Jonas känner du lukten? Frågade jag

- Ja. Det gör jag. sa han

Jag tittade bak. Det var skogsbrand och vi simmade till flotten igen. Vi tittade på den hela tiden. Det var redan kväll. Vi åkte till vår ö igen. Det var tur att det regnade mycket. Vi sov. När vi vaknade nästa morgon branden hade slocknat. Någon människa kanske såg den och skulle hjälpa oss.

Kapitel 8

En dag var jag och Jonas var ute och gick. Vi skulle gå runt ön en gång till.

- Du Jonas kolla, sa jag

Han fortsatte gå. Jag vände mig, Jonas var borta. Det var en stor dörr, typ som en portal. Jag gick in och där var Jonas och jag någon annan värld.

- Du Jonas ser du det här? frågade jag.

- Jaa, det gör jag, sa han

Vi gick in i huset, det var stort. Det var två snubbar där, spöken. De var läskiga. Jag och Jonas var helt tysta och vi fortsatte gå. Vi tittade på de medans vi gick upp för trappan. Vi vände oss och där va ett annat spöke. Det var ett snällt spöke.

- Hej, sa spöket

- Hej, sa vi.

Vi gick runt hela tiden i huset. Det var konstiga ljud dit och hit. Det var blått och svart. Det ändrade färg hela tiden. Jag trodde att det var ett skämt.

Han visade oss en väg ut. Vi följde honom. Vi kom ut från samma väg som vi kom in. Vi gick igenom portal dörren och vi kom till vår Ö. Hem ljuva coola hem tänkte. Vi gick en tillbakablick. Det kändes som att jag hade varit där innan. Det kändes verkligen som det.

Kapitel 9

Dagen efter var en tyst dag och det var säker 15 grader varmt. Solen sken. Jonas solade och jag tyckte inte det var en vacker syn. Det var en lugn dag ända tills jag hörde ett motor ljud. Det var en båt som åkte, den åkte mot oss.

Vi ropade, skrek och allt. Den såg oss, när den var fem meter från oss. Han som körde pratade inte svenska eller engelska. Han pratade Mexikanska. Han åkte iväg igen.

Vi gick och la oss. Jag hörde ett annat bums bums ljud. Den var en MEGA helikopter. WOW tänkte jag, det var min pappa. Han drog upp mig och Jonas.

Vi åkte hem. Vi snackade hur det var att vara på en ö. När vi var hemma stod mamma och väntade. Vi var så lyckliga att vi träffade varandra.